

MĚSÍČNÍK UNIČOVSKÉ, RENOTSKÉ A MEDLOVSKÉ FARNOSTI

Červen 2015 Ročník 11 Číslo 6

Myšlenky na měsíc červen

MARK HART

CRASH TEST NARAZIT NA BOŽÍ LÁSKU

Vydalo Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří 2009

1. Milovat Boha a dovolit mu, aby se stal Pánem vašeho života, jsou dvě velmi odlišné věci. Jste ochotni se změnit?
2. Jenom Bůh může naši budoucnost naplnit nadějí a pokojem.
3. Cesta od hlavy k srdci je ta nejtěžší, kterou kdy musíme ujit.
4. Cílem křesťanského života je mnohem víc než jen přestat s hříšným chováním. Cílem je odevzdat se Bohu.
5. Jsou pro vás svátosti osobní zkušeností s Boží milostí, která přetváří váš život?
6. Abychom byli lidmi pokory, musíme se dostat na zem. Abychom byli proměněni, musíme být srazeni k zemi.
7. Pán nás někdy oslovuje tajemným způsobem, ale většinou používá velmi zjevné každodenní věci.
8. Vypněte počítač, sedněte potichu, jděte brzy spát. Najděte si čas na rozjímání o tom, kolika způsoby už se vás Pán pokusil oslovit. Bůh působí ve vašem životě. Jak vnímaví jste vůči jeho návrhům?
9. Kristus nevystoupil na kříž kvůli „lidstvu“, ale kvůli tobě. Vyměnil nádheru nebe za prach země a vzal na sebe hřích a smrt, aby obojí zničil kvůli tobě.
10. Jestli chcete něco, co jste nikdy neměli, musíte být ochotni udělat něco, co jste nikdy neudělali.
11. S každým obrácením přichází možnost vystoupit z kolotoče života, který řídíte vy, a nastoupit na trať horské dráhy, kterou řídí On.
12. Bůh nás stvořil z lásky a s určitým záměrem.
13. Slibte si, že se během dne několikrát zastavíte při tom, co děláte a uvědomíte si Boha kolem vás.
14. Každý má z něčeho strach. I ti největší světci se báli, že nejsou schopni dostatečně se Bohu odevzdat a že po něm netouží tolik, jak by měli.
15. Betlém, což doslova znamená „dům chleba“, není jenom daleké cizí město; je tak blízko jako váš místní kostel. Jesličky najdete ve svatostánku a Spasitel na vás čeká v podobě chleba. Jděte za ním, zavřete oči a nechte anděla říci: „Nebojte se!“

16. Ježíš přišel kvůli tobě – hříšníkovi. Nepřišel kvůli tobě – slušnému člověku, který není tak špatný jako ti ostatní.
17. Nic, dokonce ani hřích, by v nás nemělo vyvolávat takový strach, který by nás odděloval od Boha.
18. Bůh nesestoupil z nebe, aby prodléval jen ve zlatém svatostánku, ale především aby přebýval ve vašem srdci.
19. Vložte veškerý svůj strach do úžasných rukou Boha, v nichž byl Goliáš oloupen a člověk vykoupen, a dostane se vám pokoje a jistoty.
20. Modlete se za větší důvěru. Naprostá důvěra v Boha a v jeho dokonalou lásku ničí strach.
21. Udělejte si na Boha čas. Pokud máte pocit, že nemáte čas, poproste ho, aby váš rozvrh uvolnil.
22. Bůh neustanovil den odpočinku, protože ho potřebuje on – on přece není nikdy unavený, ale protože ho potřebujeme my.
23. Dokonalou lásku lze najít v Nejsvětější Svátosti – v každém městě, zemi a národě. Příležitost milovat a být milován se nám nabízí kdekoliv.
24. Svět nemůže utiřit náš hlad, eucharistický chléb ano.
25. Samotné chození na mši z vás světce neudělá. Můžu celý den sedět v garáži a mechanik ze mě nebude. Ale ti, kdo chodí na mši každý týden nebo každý den, mají neuvěřitelnou příležitost růst ve víře a nechat se postupně proměnit k obrazu Božímu.
26. Hlásáme Ježíše – Slovo – beze slov: svým tělem, svým oblečením, svým postojem, svou otevřeností, svým přístupem ke světu.
27. Život víry se netýká ani tak toho, co nemáme dělat, jako spíš toho, k čemu jsme povoláni, když rosteme v Boží lásce.
28. Jedinou překážkou, která mi brání stát se svatým, jsem já sám.
29. S chozením ke svátosti smíření je to jako s posilovnou: čím více chodíte, tím viditelněji poroste vaše radost, sebedůvěra a promění se váš pohled na život a na lidi kolem vás.
30. Nezapomínejte, že Bůh nepovolává vybavené, ale vybavuje povolání.

*Myšlenky byly sestaveny
na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži
ve spolupráci
s Pastoračním domem Velehrad v Itálii.*

Srdečné blahopřání

*Chceme srdečně blahopřát těm farníkům,
kteří v měsíci červnu oslaví své jmeniny nebo narozeniny.*

*Vyprošujeme hodně Božího požehnání,
do srdce velkou lásku k Bohu i lidem, pevné zdraví a veselou mysl.*

*Mše svatá za červnové oslavence bude sloužena
v neděli 21. června 2015 v 8.00 hod. ve farním kostele v Uničově.*

Národní eucharistický kongres 2015

Slavení eucharistie

**Národní
eucharistický
kongres 2015**

Boží děti, Kristovi přátelé!

Věříme a vyznáváme, že náš Pán svěřil církvi poklad sedmi svátostí. Už slovo SVÁTOST je téměř totožné se slovem SVATOST. Jde tedy o něco, co je svaté v plném slova smyslu. Jako je Bůh svatý. Každá svátost je dar od Boha, kterým se On s námi plně sdílí a spojuje.

O křtu víme, že je počátkem a branou ke všem svátostem. Ale je tu jedna svátost, jediná mezi všemi, kterou církev již tolik staletí nazývá NEJSVĚTĚJŠÍ svátostí. Věřící před ní poklekají a klanějí se. Je to eucharistie, svátost Těla a Krve našeho Pána. Je to Ježíš sám, a to v plné síle svého božství i svého lidství. Není na zemi těsnější a důvěrnější spojení s ním, než je eucharistie. Katechismus nás učí, že jde o vrchol života církve. Obsahuje celé duchovní dobro pokladu víry. Ustanovil ji sám Ježíš večer před utrpením a smrtí. Sám určil, jak se s námi chce setkávat až do konce časů. Jde o jeho poslední vůli, závět' a odkaz pro nás tolik závazný.

Svatý Jan uvádí zprávu z večeřadla slovy: „Ježíš věděl, že přišla jeho hodina, ... a těm, které miloval, projevil svou lásku až do krajnosti.“ (J 13,1) Vzal chléb, vzal kalich s vínem, řekl známá slova končící odkazem: „To konejte na mou památku.“

Každá hodina, kdy slavíme eucharistii, nás s Ježíšem sblíží a sjednocuje. Je to chvíle, kdy se čas našeho života, naši „dočasnosti“ přímo dotkne věčnosti. Nebe se dotkne země, a to přímo ve tvém srdci. Když se na zemi potkají přátelé, mají radost, kterou vyjádří podáním ruky nebo objetím. Zde jde o mnohem víc. Ježíš touží nejen po letmém povrchovém doteku, On touží proniknout až k samému jádru bytí, až na dřev' našeho života, aby naše křehké a poraněné lidství naplnil sebou samým, vlastním dokonale milujícím a uzdravujícím životem. To je vlastností lásky, darovat se bez výhrad. Celé společenství věřících se má stát jedním Tělem, Kristovým Tělem.

Jeden překlad verše žalmu 42 zní: „Propast volá k propasti.“ Nekonečnost Boží lásky volá, zve, touží po odezvě naší lásky, vždyť i člověk byl stvořen k Božímu obrazu a kdesi uvnitř i on tíhne k tomu, v němž má původ. V něm je Láska, Moudrost, Dobro, Krása v nejvyšší plnosti.

Zatímco z Boží strany se tato láska přelévá dokonale a štědře směrem k nám, my lidé sami cítíme, jak je tato láska nerovná a kolik dlužíme tomu, který pro nás dává a daruje všechno. Do poslední kapky krve. Do posledního tepu probodeného srdce, do posledního výdechu na kříži.

Papež František nám radí, abychom kdykoli se nás zmocní smutek, že není v silách naší lásky rovnocenně odpovědět na Boží volání, vzbudili pokaždé silnou touhu: Pane, toužím, pomoz mi, uschnopi mě stát se dělníkem na tvé vinici, nástrojem tvého díla, učiň mě nositelem tebe! Už tato touha znamená milost a naše volání nezůstane bez odpovědi. A Bůh tuto touhu, kterou v nás probouzí, také hodlá naplnit. Tato modlitba a toto volání nikdy nezní do prázdna.

Tělo Kristovo bývá při adoracích vkládáno do překrásných monstrancí. Žasneme, jak našim předkům záleželo na tom, aby uctili dar eucharistie, živého Krista uprostřed nás. Tají se nám dech při pohledu na loreťanskou monstranci v Praze nebo na tzv. velké zlaté slunce Moravy v dómském pokladu v Olomouci. Jejich umělecká a historická cena se dá těžko vyjádřit. Ale i tyto úchvatné artefakty jsou jen neživé

věci, produkty nerostné přírody. Zlato, diamanty, perly a drahokamy jsou mrtvý materiál. Diamanty jsou dokonce nejtvrdí nerostná látka.

My ale víme, že láska volá po lásce. I Bůh touží po lidském srdci, tvém i mém. To On je stvořil, srdce citlivé, tepající, živé, chvějící se, schopné obětí, dýchající úžasem a klaněním. Srdce, které umí i beze slov vyznat lásku, děkovat, prosit, odpouštět, milovat, být soucitným, nasadit svůj život. Tento živoucí materiál našich srdcí je Bohu neskonale dražší než všechno zlato a drahokamy všech svatostánků či zlatých monstrancí.

Dovol mi, Pane, stát se tvým nositelem, tvou neokázalou, skrytou, ale živoucí monstrancí, ze které bude vyzařovat k druhým tvá blízkost, dobrota, tvé světlo.

I nyní můžeme říci: „Přichází hodina, ano už je tady, kdy zakusíme, že jsme jeden chléb a jedno tělo v účasti na eucharistické hostině. Jako ty jsi nám projevil lásku až do krajnosti, ty, který přesahuješ všechny naše krajnosti a meze, uč nás naplno se ti otevřít a dát se ti bez výhrad. Dej, ať s pokladem eucharistie zakoušíme i poklad jediného Těla Kristova v našem společenství a v jednotě se všemi lidmi dobré vůle.

Jako se v tobě Nejvyšší Slovo stalo tělem, aby přebývalo mezi námi, ať se i tato naše lidská slova, ať už vyslovená či vyslechnutá, promění v činy našeho následování. „Propast v nás“ volá k propasti tvého Srdce: Maran atha! Na tvůj příchod čekáme, Pane Ježíši Kriste!

Zpracováno z: www.nek2015.cz

Síla myšlenky

Na jedné tmavé a opuštěné silnici zastavilo auto s proraženou pneumatikou. Řidič vystoupil, aby auto opravil, ale nenašel zvedák. Propadl zoufalství, ale vtom zahlédl v dálce světélko - byl to statek.

Vydal se tím směrem a přitom v duchu přemýšlel:

"A co když mi nikdo nepřijde otevřít? A co když nemají zvedák na auto? A co když mi sedlák nebude chtít ten zvedák půjčit, i když ho má?"

S každou další úzkostlivou otázkou rostlo jeho pobouření. Když konečně dorazil ke statku a vesničan mu otevřel, byl tak rozčilený, že ho ani nepustil ke slovu a zakřičel na něj:

"Tak si ten svůj hloupý zvedák nechej!"

*"Má-li člověk mysl plnou úzkostí
a pochybností,
pak žije stále v jejich zajetí."*

Vtipy...

Pan kostelník sázel na zahrádce brambory a soused ho poučuje:

„Tady nebudete mít žádnou úrodu. Je zde těžká jílovitá zem.“

Kostelník se ohradí: „Já, když strkám brambor do té hlíny, tak každému říkám: budiž ti země lehká.“

*„Jen si nestěžujte na svou chudobu,“ utěšuje kněz žebráka.
„Chudé čeká v nebi velká odměna.“*

„A nemohl bych dostat nějakou zálohu už teď?“

Kněz si všiml, že jeden z jeho ministrantů stále mluví o detektivkách, které zrovna čte.

„To nic jiného nečteš?“ zeptal se ho.

„Ne,“ přiznal chlapec.

Kněz mu půjčil Nový zákon s doporučením, aby si ho přečetl. Za pár dnů se ho zeptal, jak se mu líbí.

„Je to moc napínavé,“ odpověděl ministrant. „Zrovna čtu, jak je Ježíš před Pilátem. Ale neříkejte mi, jak to dopadne!“

Společný pastýřský list biskupů

Vážení rodiče, sestry a bratři,

na konci školního roku je vhodná příležitost poděkovat Pánu Bohu za děti, které svěřil do naší péče, za učitele, kteří usilují o jejich výchovu, včetně obětavých katechetů a kněží. Když apoštolové posílali maminky s dětmi pryč, aby Pána Ježíše neobtěžovaly, řekl jim Ježíš: Nechte maličké přijít ke mně, neboť takovým patří Boží království. Mezi maličké zajisté patří nejen ti šestiletí, ale třeba i šestnáctiletí. Ježíš se raduje z blízkosti všech, všichni jsme Božími dětmi a rodiče mají důležitý úkol: prosit Pána Boha o pomoc při výchově svých dětí a umožnit, aby Pán Ježíš mohl v jejich rodině konat své dílo.

Na prvním místě je třeba upozornit na seznamování s pravdami naší víry při výuce náboženství, při poznávání základů křesťanství. Je to důležité, vždyť nedůvěra k církvi je v naší společnosti způsobena především velikou neznalostí základních pravd o Bohu a církvi, která někdy překvapuje i u lidí vzdělaných. Mladí lidé by se měli dozvídat o smyslu života, o Boží lásce, která v Kristu přišla na svět, o hříchu, který můžeme s pomocí Boží překonávat, o následování Dobrého pastýře, našeho Pána Ježíše Krista.

Při hodinách náboženství se mládež neseznamuje jen s pravdami víry, ale také se spolužáky, s kamarády. Spoluvytváří společenství, které je pro jejich životní zakotvení důležité zvláště v době dospívání. Náš Pán řekl: Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich. Církev je společenství! Společně se učíme pomáhat jeden druhému, naslouchat jeden druhému, vytvářet přátelské vztahy, společně směřujeme do Božího království. Proto je užitečné navázat na školní rok vhodným prázdninovým setkáním, křesťanským táborem či chaloupkou, kde je možné sdílet svou víru s ostatními.

Seznamování s životem církve a prožívání společenství by mělo vyústit v pravidelnou účast na mši svaté. Proč? Při mši svaté nám Pán Ježíš nabízí sebe a radí: Nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Mé tělo je pravý pokrm a má krev pravý nápoj. Není proto správné připravit dítě na první svaté přijímání, a pak připustit, aby se s Pánem Ježíšem již nesetkávalo. Při každé mši svaté nasloucháme Božímu slovu, můžeme přijímat Pána Ježíše v Eucharistii, potřebujeme požehnání do dalších dnů. Vždyť cesta následování Dobrého pastýře vede až do Božího království.

Vážení rodiče, víte, že duchovní život každého dítěte začíná v rodině modlitbou a způsobem života rodičů. Příklad svým dětem dáváte tím, že kladete důraz na hodnoty, kterými svět opovrhne, nebo je považuje za zbytečné. Církev od rodičů očekává, že budou ve svých dětech upevňovat vztah k Bohu a nedají ničemu přednost před nabídkami našeho Pána. On řekl: Hleďte nejprve Boží království, ostatní vám bude přidáno. Všechny možné kroužky, různé aktivity, sport a další mohou být užitečné, ale ne na prvním místě. Pokud nějaké dítě řekne, že je to v kostele nebo na náboženství nebaví, udělejte všechno pro to, aby je to bavilo, zajímalo, obohacovalo. Není správné být otroky počítačů a televize, zvláště když víme, že nás nedovedou k Bohu. Dítě vycítí, zda rodiče žijí tím, co doporučují, zda to nejsou jenom slova.

Bůh Vám k tomu žehnej, stojíme za Vámi a žehnáme Vám!

Vaši čeští a moravští biskupové

Rok zasvěceného života

Premonstráti

Premonstráti (Candidus et Canonicus Ordo Praemonstratensis – Řád premonstrátských řeholních kanovníků, norbertini, zkratka OPraem) jsou duchovní řád řeholních kanovníků (tedy nikoli mnišský řád). Má také svou ženskou větev (řeholní kanovnice premonstrátského řádu) a součástí premonstrátské rodiny je i Kongregace sester premonstrátek.

Název premonstráti vznikl podle jejich mateřského kláštera ve francouzském Prémontré, který založil v lesním údolí poblíž burgundského Laonu roku 1121 Norbert z Xantenu (působil nejprve jako kanovník, později jako putující kazatel). Jako samostatný řád potvrdil premonstráty roku 1126 papež Honorius II. (zpočátku se nazývali norbertini).

Mezi hlavní zásady jejich řehole patřil asketický život (ovšem ne tak přísný jako u cisterciáků), konání kněžských povinností mezi věřícími (kázání, zpovídání), charita, rozvíjení vzdělání a vědy. Roku 1126 se Norbert stal arcibiskupem v Magdeburgu, který byl misijním arcibiskupstvím pro východní Evropu. Premonstráti poté působili jako misionáři mezi Polabskými Slovy, Prusy a Litevci. Určitou roli hráli také při kolonizaci.

První premonstrátský klášter v Čechách byl založen roku 1142 na Strahově olomouckým biskupem Jindřichem Zdíkem, který premonstráty přivedl do našich zemí. Ve stejném roce byl založen i první cisterciácký klášter Sedlec.

Premonstrátský řád se stejně jako cisterciáci rychle šířil po Evropě. Oba řády vytvořily pevné a vlivné organizace, řízené z jediného centra – z původních klášterů. Jejich představitelé významně zasahovali i do politického života.

Premonstráti se řídí řeholí sv. Augustina. Hlavní činností řádu je kazatelství, práce v duchovní správě, vědě a školství. Bratři premonstráti mají bílý řeholní oděv, skládající se z bílé tuniky, škapulíře, biretu a také cingula. Proto byli v minulosti nazýváni „bílí bratři“. Po vstupu do kláštera dostane každý bratr své řeholní jméno. Premonstrátským heslem je „Ad omne opus bonum parati“, které v češtině znamená „Připraveni ke každému dobrému dílu“. Znakem bratří jsou dvě zkřížené zlaté nebo stříbrné pastýřské hole (opatské berle) na modrém štítu posetém zlatými či stříbřitými liliemi.

Hlavním centrem premonstrátů v Čechách je dosud Strahovský klášter. Pod jeho pravomoc spadá klášter Milevsko. Dále jsou v České republice premonstrátské kláštery Teplá, Nová Říše a Želiv. Premonstráti působí ve farnostech po celé České republice, například na Svatém Kopečku u Olomouce, v Praze, Jihlavě, Bechyni, Holíčci, Louckém klášteře u Znojma, Říčanech, nebo v Doksanech, kde byl v roce 1998 obnoven klášter premonstrátek.

Zpracováno z Wikipedie

Svatý měsíce

Svatý Norbert

Narodil se kolem mezi roky 1080 a 1085 v Xanten. Jeho otec byl pánem hradu Gennep. Matka Hedvika pocházela pravděpodobně z rodu lotrinských vévodů. Norbert byl jako mladší syn podle tehdejšího zvyku obětován Pánu - stal se kanovníkem xantenské kapituly.

Jeho povinností sice bylo zpívat Boží chvály v chóru kanovníků, ale nevzdal se světského života. Později se pro své schopnosti dostal ke dvoru kolínského arcibiskupa Bedřicha a posléze ke dvoru císaře Jindřicha V. Doprovázel císaře do Říma, kde byl Jindřich r.1111 korunován papežem

Paschalem II. Císařovo násilné vystoupení proti papeži kvůli boji o investituru se Norberta hluboce dotklo a bylo jednou z příčin jeho obrácení.

V létě r. 1115 omráčil Norberta jedoucího v bouřce na koni blesk. Tento zážitek ho ovlivnil natolik, že se z Norberta z Xanten stal niterný, pokorný kající, který od té chvíle zcela změnil svůj život.

Norbertovo rozhodnutí bylo konečné. Dosud byl podjáhнем, dal se vysvětit kolínským arcibiskupem na kněze a putoval od nynějška jako kazatel zemí a hlásal horlivě slovo Boží. Rozdal celý svůj majetek a odebral se do jižní Francie, kde se zdržoval papež Gelasius II. Od něho dostal Norbert oficiální dovolení působit jako hlasatel víry. Přílišná námaha spojená s úmornou apoštolskou činností způsobila, že těžce onemocněl a byl tak donucen přerušit misijní činnost. Po uzdravení se uchýlil s několika svými žáky na osamělé místo Prémontré, které se stalo zárodkem premonstrátského řádu.

Norbert, zakladatel řádu dal svému malému společenství řeholi sv. Augustina; vznikl reformní řád augustiniánských kanovníků. Premonstráti, odění v bílé řeholní roucho, se snažili se vši vážností a nejpřísnějším duchem pokání obnovit původní řeholní ideál. Pověst "svatých řeholníků" se rychle šířila, stále více stejně smýšlejících proudilo do Prémontré, aby se připojili k Norbertovi. Je to místo ve tvaru kříže, jakoby stvořené k modlitbě.

Následovníků rychle přibývalo. Jedni chodili s Norbertem a pomáhali mu při kázání, jiní zůstávali v Prémontré, anebo odcházeli do nově založených domů.

V blízkosti klášterů vznikaly komunity sester, které pomáhaly v apoštolátu a při charitativní práci. Byli přijímáni dokonce i laici, pro něž byl zřízen třetí řád. V r. 1128 předal Norbert vedení svého řádu svému příteli Hugovi.

Po namáhavé práci zemřel dne 6. června 1134 tento neobyčejný muž Církve v Magdeburku. Byl pochován v tamějším klášterním kostele, r. 1627 byly jeho ostatky převezeny do premonstrátského kláštera na Strahově v Praze. Slavný výrok řádového zakladatele, uznaného v roce 1582 papežem Řehořem XIII. za svatého, zní: "Byl jsem u dvora, žil jsem v klášteře, působil jsem ve vysokých čestných úřadech církve, a všude jsem se naučil, že není nic lepšího, než odevzdat se zcela Bohu."

Znázornění: Sv. Norbert je znázorněn v premonstrátském řeholním oděvu nebo v roucho arcibiskupa. Drží v ruce kalich nebo monstranci, někdy leží u jeho nohou bludař Tanchelm, který popíral Kristovu přítomnost v eucharistii. Světec patří k českým zemským patronům.

Zpracováno z: www.strahovskyclaster.cz

Co nás čeká v měsíci červnu???

- **3. 6.** - středa – 14:00 hod. – Uničov – příprava dětí na první sv. přijímání
- **4. 6.** – čtvrtek – 9:00 hod. – Uničov - návštěva nemocných
- **4. 6.** – čtvrtek - Renoty - návštěva nemocných
- **4. 6.** – čtvrtek – 17:00 hod. – Uničov – Slavnost Těla Krve Páně – mše svatá
a po ní procesí s Nejsvětější svátostí k oltářům
- 19:00 hod - Renoty - mše svatá
- **5. 6.** – pátek - 8:00 hod. – Medlov – mše svatá a návštěva nemocných
- **5. 6.** – pátek - 15:00 hod. – Uničov – brigáda – bourání zídky na farní zahradě
- **6. 6.** – sobota - 8:00 hod. – Medlov – brigáda – úklid věže farního kostela
- **6. 6.** – sobota – 8:00 hod. – Uničov - nácvik k prvnímu svatému přijímání
a svátost smíření
- **7. 6.** – neděle - sbírka na Národní eucharistický kongres v Brně
- 8:00 hod. – Renoty – mše svatá
- 11:00 hod. – Uničov – první svaté přijímání
- 18:00 hod. – Uničov – Modlitba chval
- **10. 6.** – středa - 17:30 hod. – mše svatá v DPS Medlov
- **11. 6. a 18. 6.** – čtvrtek – 14:00 hod. – Medlov – příprava dětí na první sv. přijímání
- **13. 6.** – sobota – 11:00 hod. - Hlivice – mše svatá ke cti sv. Antonína z Padovy
- **15. 6.** – pondělí – Uničov - po mši svaté „Katechismus pro dospělé aneb vzdělávání
se ve víře“ – téma – „Liturgie“
- **20. 6.** – sobota – 13:00 hod. – Medlov - nácvik k prvnímu svatému přijímání
a svátost smíření
- **21. 6.** – neděle - Uničov - mše svatá za všechny oslavence v měsíci červnu
- Renoty – 9:30 hod. – mše svatá
- Medlov – 11:00 hod. - první svaté přijímání
- sbírka ve všech farnostech na priority arcidiecéze, tzv. desátek
- **25. 6.** – čtvrtek – 17:00 hod. – Uničov – mše svatá na ukončení školního roku
a poté soutěže pro děti na farní zahradě
- **28. 6.** – neděle – 9:30 hod. – Medlov - hodová mše svatá ke cti sv. Petra a Pavla
- **5. 6., 12. 6., 19. 6. a 26. 6.** – pátek – 19:00 hod. - Uničov - příprava bířmovanců
- **12. 6. a 26. 6.** – pátek - 20:00 hod. - Uničov – společenství mladých
- **5. 6., 12. 6., 19. 6. a 26. 6.** – pátek - 20:00 hod. – Uničov - adorace pro mladé

Změna programu vyhrazena!!!

Pro děti

EUCHARISTIE - DAR LÁSKY

Při poslední večeři s učedníky nám Ježíš zanechal největší znamení své lásky. Vzal chléb, vzdal Bohu díky, lámal, dával svým učedníkům a řekl: „Vezměte a jezte z toho všichni: toto je moje Tělo, které se za vás vydává.“

Po večeři vzal také kalich, znovu vzdal Bohu díky a řekl: „Vezměte a pijte z něho všichni: toto je kalich mé Krve, která se prolévá za vás a za všechny na odpuštění hříchů. Toto je smlouva nová a věčná. To konejte na mou památku.“

Tato událost se zpřítomňuje i dnes při každé mši svaté a nám je dána ta velká možnost, že ... – Dokončení věty najdeš v tajence, když do připravených okének dopíšeš podle čísel správná písmena.

TAJENKA:

13

1 14 2 5 3 4 11 16 4 4

7 18 4 6 10 12 15 12 1

6 1 9 10 20 1 8 3 4 11 16 5

5 11 7 17 6 14 6 1 12 1

11 19 10 12 11 13 14 6

9 4 13 17 16

I	K	U	J	T	Í	Š	E	M	Ř	A	N	C	H	O	S	P	V	Ž	Á	R
4	8	14	6	16	10	20	1	12	18	5	19	2	17	11	7	13	9	15	3	

Centrum pro rodinu děkanátu Šternberk pořádá...

Uničov:

- v pondělí 1., 8., 15. a 22. 6. 2015 – **rukodělný kroužek maminek a dětí** na faře v Uničově v době od 15.30 do 17.00 hod.
- v pondělí 1. 6. 2015 – **setkání seniorů na téma Kdo zpívá, dvakrát se modlí** na faře v Uničově po večerní mši svaté
- v úterý 2., 16. a 30. 6. 2015 – **Modlitby otců** od 19.00 hod. na faře v Uničově
- ve středu 3. a 17. 6. 2015 – **setkání maminek na MD a Modlitby matek** na faře v Uničově od 10.00 do 11.30 hod.

Medlov:

- v úterý 2. 6. 2015 – **Modlitby matek – skupinka 1** na faře v Medlově od 19.30 hod.
- ve středu 3. 6. 2015 – **setkání seniorů na téma Kdo zpívá, dvakrát se modlí a Modlitby matek – skupinka 2** v době od 9.30 do 11.00 hod.
- ve středu 10. a 24. 6. 2015 – **setkání maminek na MD** na faře v Medlově v době od 10.00 do 11.30 hod.
- ve středu 17. 6. 2015 – **setkání seniorů na faře v Medlově společně s Modlitbami matek – skupinka 2**

Renoty:

Letní křesťanský tábor pro děti děkanátu Šternberk na faře v Renotech:

Minitábor pro děti 1. stupně ZŠ
25. - 30. 7. 2015

Maxitábor pro děti 2. stupně ZŠ
1. 8. - 6. 8. 2015

Přihlášky a bližší informace na mailové adrese: sslosarova@seznam.cz

Jednoměsíčník POKOJ VÁM! vydává Římskokatolická farnost Uničov. Neprodejné!
Určeno pro vnitřní potřebu farnosti. Příspěvky posílat do 20. dne měsíce psanou formou, elektronickou poštou. Nevyžádané příspěvky se nevracejí.

Redakční rada: P. Mgr. Svatopluk Pavlica, farář; Ing. Soňa Šlosarová; Ludmila Hájková
Římskokatolická farnost Uničov, Kostelní nám. 153, 783 91 Uničov, tel. 585 054 500

E-mail: faunicov@ado.cz, www.farnostunicov.cz